

L'ELOGI DE LA CANÇÓ

JOAN MARAGALL POETA

IGNASI RODA CANTAUTOR

Enregistrament musical de cançons sobre poemes de

JOAN MARAGALL

musicats per

IGNASI RODA

**MÉS DE 200 PERSONES JA S'HAN APUNTAT
A COMPRAR EL CD AL PREU DE 20€.
SI ET VOLS AFEGIR, APUNTA-T'HI!**

ignasiroda@gmail.com

FITXA ARTÍSTICA

Arranjaments

TONI XUCLÀ

Músics

MARTA ROMA

(Violoncel)

JOAN ALAVEDRA

(Acordió)

SALVADOR BOIX

(Flauta)

PEP PASCUAL

(Clarinet i instruments de juguina)

MANOLO LÓPEZ

(Contrabaix)

ALEIX TOBIES

(Percussió)

JOSEP M. RIBELLES

(Arpa)

JOSEP ANTON GARCIA

(Piano)

VASSIL LAMBRINOV

(Violí)

TONI XUCLÀ

(Guitarres, mandolina i teclats)

SARA LÓPEZ

(Veu)

I la col·laboració especial d'

ANOUK GALLARDET

ÀLVAR RODA

NIL RODA

Preproducció i enregistrament:

MICROCOSMOS ESTUDI;

Enregistrament i mescles:

KAY ESTUDIS;

Enginyer de so:

JOSEP M CASTANYO;

Mastering: JUANJO MUÑOZ

PRESENTACIÓ

Amb motiu de l'Any Maragall he volgut recuperar un vell anhel; endinsar-me en la poesia del poeta per a fer-ne cançons. Ho vaig fer l'any 1986 amb motiu del 75è aniversari de la mort del poeta. Aleshores aquell treball musical es va completar amb un espectacle poètic. 25 anys més tard i empès per l'efemèride doble del naixement i mort de Maragall, he volgut completar el treball ampliant el repertori, donant-li un cos de recitat i finalment enregistrar-ho en un nou CD.

Musicar poetes ha estat, i és, un exercici creatiu que mai no he deixat de fer al llarg de la meva carrera com a compositor. A aquest treball que ara presento hi podríem afegir els fets amb: Josep M. de Sagarra, que fou juntament amb Miquel Martí i Pol, un dels primers poetes que vaig musicar i presentar en format monogràfic a La Cova del Drac l'any 1972; Pere Quart (Joan Oliver) del qual he musicat la totalitat del seu primer recull poètic "Les decapitacions"; Josep Palau i Fabre, creant un recital musical i poètic a partir del seu llibre "L'alquimista"; Tomàs Garcés, treball realitzat amb motiu dels actes de celebració del centenari del seu naixement l'any 2001; Manuel Nadal, amb un espectacle poètic i musical; Joan Ollé i Milla, a partir dels seus poemes nadalencs; Frederic Mistral, com a resultat d'un treball pedagògic amb alumnes de l'escola Frederic Mistral de Barcelona; etc.

L'any 2003 vaig decidir retornar al món de la cançó després de 30 anys de deixar-lo. Havia format part del grup **El Tricicle**, junt amb dos germans meus, el Frederic i l'Àlvar (Joan Oliver ens va batejar tot dient que tres rodes fan un tricicle) i també havia fundat el grup **Taverna** amb el qual vaig fer el meu primer recital monogràfic amb cançons sobre poemes de Josep M de Sagarra. La meva intenció en tornar a cantar era per a recuperar un munt de treball que, tot i no pujar als escenaris, havia anat fet al llarg dels anys i també de fer nous treballs musicals.

No he abandonat mai la música i aquesta m'ha acompanyat sempre ja que, en la meva faceta de dramaturg, he escrit un bon grapat de musicals. Solament que el cuquet de cantautor sempre m'has burxat a fer el pas i tornar a cantar en públic i, sobre tot, enregistrar els meus treballs. Em burxa no solament el plaer de cantar sinó de fer conèixer el meu treball i generar-ne de nou. Això sols és possible amb la perspectiva de que aquest pugui ser escoltat pels que estimen la poesia i la música.

Ignasi Roda Fàbregas
Cantautor

RELACIÓ DE POEMES MUSICATS I QUE COMPOSEN EL CD
L'ELOGI DE LA CANÇÓ

MUNTANYES

*

LA BALADA DEL BES

*

CANT DE RETOR

*

PIRINENCA

*

L'AMETLLER

*

LA COPA DEL REI DE THULE

(Traducció d'un poema de J. W. Goethe)

*

LA INQUIETUD DE L'ONA

*

LA LLEGENDA DE JOAN GARÍ

*

EXCÈLSIOR

*

SOL SOLET

*

NADALA

*

ELS REIS

*

LES ROSES FRANQUES

*

COM UNA FLOR, SEMPRE MÉS

*

NODREIX L'AMOR

*

SI TOTS DOS FÓSSIM INFANTS

*

ALTRES VISTES AL MAR

A excepció dels poemes *Nodreix l'amor*, *Cant de Retorn*, *Sol solet* i *La balada del bes*, els altres temes s'han compostat entre la primavera i l'estiu del 2011 a Bellaterra i Bellver de Cerdanya. El conjunt de cançons fou presentat de manera privada l'agost del 2011 a Cal Barrau de Bellver de Cerdanya.

SOBRE LES CANÇONS

La primera lectura és la bona per a trobar els poemes que poden esdevenir cançons. Si en aquesta primera lectura t'arriba la música impresa en les paraules del poeta, aleshores hem fet una gran troballa i el que vindrà després serà, com se sol dir, cosir i cantar. De Maragall en podem trobar un munt de poemes que ens inciten a que els musiquis i això és gràcies al seu llenguatge tant pròxim, a les seves imatges tant engrescadores, i a una sensibilitat especial que el fa ser gran entre els poetes. Musicar-lo és un plaer i un honor i si amb la teva música aconsegueixes que el poeta i el poema arribi més enllà de la mirada, a les oïdes, i en sigui un regal per aquestes, aleshores pots dir que en cada una de les cançons has assolit una petita plenitud. A continuació faig algunes reflexions sobre els temes escollits. Darrera l'elecció, a més del motiu musical, hi ha també allò que, en el contingut del poema, em fa sentir identificat amb el poeta.

INVOCACIÓ

Aquest tema ve a ser com un preludi dins el conjunt del disc. Els vuit versos que el configuren estan extrets del poema **Les muntanyes**, un càntic a la natura per la qual Maragall es sentia atret i fascinat. En el conjunt del poema es declara formar part de l'ànima d'aquesta natura que ell descriu bellament; l'ànima de la prada, del ramat, del mar, dels arbres, de la boira, del torrent, de l'estany, del vent, de les flors, de les carenes... I en el marc d'aquest paisatge i d'aquest sentiment, la cançó expressa aquesta exhalació del poeta.

BALADA DEL BES

Maragall utilitza l'estructura del romanç popular per a expressar l'eternitat del bes, i ho fa a través de la veu d'un trobador, sens dubte ell mateix que, en ser poeta també es considera trobador i missatger de l'amor. Alhora expressa la realitat de la carn com a element efímer però no pas el sentiment (el bes) que mai més s'oblidarà.

CANT DE RETORN

Aquesta cançó basada en un poema del grup que els entesos han anomenat branca cívica i política del poeta, em vull remetre a dues cites. La primera d'en Lluís Quintana que diu: «Maragall té una enorme vigència, perquè el que va escriure fa 100 anys encara ens interpel·la ara». I és ben cert, sinó, llegiu els poemes que configuren els tres cants de guerra de Maragall: *Els adéus* del 1896, *Oda a Espanya* del 1898 i el poema que ara us cantaré, *Cant de retorn* del 1899, on parla del desastre

de Cuba i el retorn dels catalans a la pàtria. He dit que faria dues cites, la segona és d'en Josep Carner, i diu: «Els poetes cabdals viuen en un temps que els limita, però que, altrament, en llur obra transcendeixen.». *Cant de retorn*. Aquest poema treu de l'oblit aquella vergonyant derrota i el no més vergonyant oblit que se n'ha fet.

PIRINENCA

No us parlaré ara l'amor que Maragall tenia per la terra i sobre tot per la terra endins. Les muntanyes, la natura. Quan vaig llegir aquest poema de seguida vaig pensar en una cançó de bressol. El que deia i com ho deia m'hi va portar. Després, i quan vaig llegir el pròleg d'en Josep Carner (ho confesso, soc d'aquells que es llegeixen el pròleg després de llegir-ne el llibre) i el que deia del poema «...una dolcesa com de cant de bressol per a gent granada», vaig pensar que Maragall ens havia tramès a ell i a mi el mateix sentiment.

L'AMETLLER

«Sempre és temps de tot, quan n'hi ha l'ansia!» Això diu Maragall en veure florir els ametllers. I ho expressa amb tanta alegria que un se'n contagia i cerca aquella música alegre i vital, encara que sigui llunyana però sempre mediterrània, com una Tarantel·la, per a expressar els versos del poeta en forma de cançó. Un amic del meu fill Nil va dir-me que, de petit, la seva mare sempre li recitava aquesta cançó quan, anant amb cotxe, veien un ametller i que ara, en sentir-la canar (ell fou un dels qui assistiren al recital privat que vaig fer a Bellver de Cerdanya l'estiu del 2011) els records se li revifaven. Maragall diu que l'ametller és «l'arbre de la llibertat» i encara hi afegeix una altre cosa: proposa «...de plantar-ne un a cada casa per a ensenyança i així, els nostres fills naixerien lliures».

LA COPA DEL REI DE THULE

(traducció d'un poema de Goethe)

Joan Maragall ha transcendit poèticament, com va dir Carner, i també com a prosista amb els seus articles i discursos, però més enllà hi ha el Maragall traductor. Per entendre la importància de la seva aportació com a traductor, cal ser conscients de l'època en que va viure. Josep M. de Sagarra, en el seu pròleg de les traduccions de Goethe de Maragall, publicades el 1930, ho diu així: «Maragall veia que la literatura catalana no podia tenir un valor històric ni una cotització universal sense passar per poderosos contactes, sense aquelles lluminoses injeccions que eixamplen l'horitzó visual, que obren finestres al pensament, que descobreixen capes profundes, i que fan saltar la cultura d'un poble, des del ruralisme local al vacil·lant univers». Goethe era un referent universal però desconegut a Catalunya, i Maragall va afrontar la seva traducció

«procurant entendre'l», malgrat la distància conceptual que hi havia entre ells. Però el va triar i en va fer una obsessió i una de les grans passions de la seva vida. La següent cançó, *La copa del rei de Thule*, sobre un poema de Goethe traduït per Maragall, és el petit homenatge que faig en aquest CD a la magnífica feina de traductor del poeta. La tria que feu Maragall de poema no és un caprici; **Thule** és l'equivalent Nòrdic a la nostra **Atlàntida** i tot un referent en el moviment Modernista.

LA INQUIETUD DE L'ONA

«Vaig sentir fins a quin punt el mar no em volia i renyirem per sempre més: me'n restarà l'amor merament platònic, és a dir, des de les platges adoraré el mar idea» D'aquesta manera s'expressava Maragall després d'un viatge per mar des de Bilbao a A Coruña, que, a ben segur, deuria ser força mogut. Potser d'aquí aquesta inquietud de la que parla quan, des de la platja de Sant Francesc, a Blanes, va escriure un de les seves **Vistes al mar**.

LA LLEGENDA DE JOAN GARÍ

La llegenda de Joan Garí forma part d'aquella colla de poemes on Maragall s'inspira en el llegendari: **El mal caçador, El rei Jaume, El comte Arnau, Serrallonga...** Maragall diu: «El poetes tot ho mirem encantats i després ens posem febreros i parlem en la febre». No sé si encara avui es conserva aquesta llegenda en unes boniques rajoles amb algunes representacions iconogràfiques del personatge, rere el quiosc del Carrer Comtal, on abans hi havia hagut la presó on Fra Garí restà tancat.

EXCÈLSIOR

En Josep M. de Sagarra diu que els anys més productius del poeta foren entre el 1890 i el 1910 i, certament en aquest període va escriure alguns dels poemes més emblemàtics: **Els tres cants de la guerra, La sardana, El cant de la senyera, Oda a Espanya, Oda nova a Barcelona, Cant espiritual**, etc. **Excèlsior** també pertany a aquest període, quan el comprimís ideològic i espiritual del poeta pren volada. Potser no l'hagués musicat si l'Ernest Maragall no m'hagués empès a fer-ho. Aleshores el vaig tornar a llegir i m'hi vaig submergir en ell. És un poema, al meu entendre, oníric, de desassossec, preventiu i fins i tot inquietat. I aquesta inquietud és la que he buscat alhora de posar-li música.

SOL SOLET

Joan Maragall va néixer l'any 1960, un 10 d'octubre. Fou el quart i últim fill d'en Josep i la Rosa, i la Barcelona de la seva infantesa va transcorre en el carrer Jaume Giralt, un «carreró (com diu en Carner) estret, fosc i

plebeu, com tants d'altres dins la ciutat, per tres cops encerclada de muralles» El poeta recordaria el seu carrer -quaranta anys més tard- amb aquest poema: **Sol solet**. Permeteu-me però una frivolitat i que va lligada amb el que deia abans del desconeixement que es té dels poetes que solament es descobreixen per fets puntuals. Recordo que fa una colla d'anys, un president del Real Madrid -crec que era el Mendoza- va recitar públicament aquest poema, i en català! cosa que va generar estupor i va posar en boca de tothom el poeta. Després, res més!, Maragall va tornar al silenci. Ja veieu si n'és de fútil la popularitat.

NADALA

En el recull, **El pas de l'any**, Maragall inclou un seguit de poemes dedicats al temps de Nadal, i els anomena genèricament així, **Nadal**. Quasi diria que son assaigs de poema molt lligats a una línia de tradició popular, on, fins i tot, inclou petites referències de cançons tradicionals. Aquest tema que comença tot dient *En les nits de desembre, tan llargues...*, hi he volgut imprimir un ritme de simbomba contrapasant-lo a una cadència més dolça en els versos final. Tot ell però és un cant de joia per la vinguda de Déu infant.

ELS REIS

La tria d'aquest darrer poema és deguda a la fascinació que sempre ha exercit en mi la màgia dels tres reis de l'Orient i que l'he traduïda en diferents textos dramàtics. Maragall descriu amb tendresa el pas dels reis hi ho fa com de puntetes, silenciosament per, al final, allunyar-los. I després, l'enjòlit dels infant quan fan la descoberta dels regals. Si més no, i en llegir el poema, he recordat aquell «cor matinejador» de quan era petit.

LES ROSES FRANQUES

Les roses franques va ser un amor a primera vista. La seva força em va fascinar i, com de bursada, em vaig deixar endur, no només per la seva música interior sinó pel seu contundent missatge de llibertat. No sé i els colors de les roses de Maragall tenen res a veure amb la bandera republicana o l'anarquista, no sé si la *llibertat* en front la *servitud* de les seves roses és un crit d'independència, ni tan sols sé si les roses *pures* de Maragall són el símbol d'un esperit indomable..., però com si o fos, car, aquestes roses són el paradigma de la llibertat.

COM UNA FLOR, SEMPRE MÉS

La poesia amorosa de Maragall es debat entre «l'atracció per la bellesa i la futilitat de l'amor o el fat de l'amor», com diria en Carner. En aquest

poema que he musicat, aquests dos sentiments s'hi veuen ben reflectits car, de l'eufòria de la descoberta de l'amor es passa, al final, a una resignació completa. Però el somni resta. De quina inspiració li ve el poema al poeta? ¿Potser d'aquell amor instantani que sorgeix d'un encreuament de mirades o d'un joc d'amor imaginari just en veure passar algú que, de ben segur, mai més correspondrà al joc? Sigui com sigui, l'efervescència de l'amorós instant, sí queda correspost en el poema.

NODREIX L'AMOR

Nodreix l'amor és un dels poemes d'amor més bells de Maragall, i si bé en el poema **Com una flor sempre més** el poeta cantava l'amor incipient, aquell que neix de bursada, en aquest parla d'aquell amor que cal defensar, que cal nodrir-lo de *pensaments i absències* perquè en tregui el bon fruit. El va escriure a Cauterets, cinc mesos abans de la seva mort, esdevinguda el 26 de desembre del 1911. Maragall tenia aleshores 51 anys. Una mort prematura per a un gran poeta.

SI TOTS DOS FÓSSIM INFANTS

En el recull **Les muntanyes** hi ha una **Glosa** que comença: «*En la gran serenor del cel d'hivern he mirat les muntanyes com brillaven i se m'ha aparegut el trobador que enllà del temps cantava: Aquelles muntanyes que tan altes són me priven de veure mos amors on són*» i tot seguit ens parla d'una princesa de Navarra i un trobador enamorat d'ella amb un amor impossible. I en els seus encontres, el trobador li cantava aquesta cançó. No sé a quina princesa Navarresa feia referència però deixeu-me que cregui que Maragall somiava en la unitat Pirinenca i la dels seus pobles i que aquest somni encara és viu.

ALTRES VISTES AL MAR

No n'he fet l'estudi però, dubto que cap poeta català no tingui el mar com a referent inspirador. Abans he dit que Maragall i el mar havien renyit de resultes d'un viatge amb vaixell una mica atzarós, però ell mai va renunciar a la fascinació que li produïa el mar. Aquest poema que ara us cantaré comença amb un contundent «*Avui el mar té vint i vuit colors i tot està revolt...*» i tot seguit descriu amb imatges contundents la revolta d'aquest mar que, després provoca un enyorament quan un hom s'allunya. Topar amb el mar de cara i deixar-se endur per la seva força és un plaer, no només pels poetes sinó per a tota criatura viva. La cançó ha estat confegida amb diferents versos del poeta.

TREBALLS DISCOGRÀFICS D'IGNASI RODA

MÚSICA PER A POETES (Volum I i II) Any 2002

Aquest treball vol retre agraïment als poetes que m'han donat la seva música. és un enregistrament en directe amb acompanyament al piano de Josep Anton Garcia iu la direcció tècnica de Jordi Vidal. Aquesta n'és la relació de poetes i cançons.

JOSEP PALAU I FABRA:	<i>Cançó de la noia que habita el cor, Ombra d'Anna, La melangia, El cavaller, Sensació</i>
JOSEP MARIA DE SAGARRA	<i>Cançó de bon matí, Vinyes verdes</i>
MIQUEL MARTÍ I POL	<i>Balada</i>
FREDERIC MISTRAL	<i>Incandescència, El mirall</i>
JOAN MARAGALL	<i>Nodreix l'amor, Sol solet</i>
TOMÀS GARCÉS	<i>La lluna de Sant Joan, La lluna de Sant Joan, Les tres basades, El riu, Balada, Nocturn III, Finals de passacàglia</i>
MANUEL NADAL	<i>Tu ets molt a prop</i>
MÀRIUS TORRES	<i>En Jeroni i la Margarida</i>
CONXA MILLA	<i>Les petges i el mar</i>
LLUÍS SERRAHIMA	<i>La mort d'un home</i>
LUIGI PIRANDELLO	<i>El cementiri</i>
MANUEL NADAL	<i>Tu ets molt a prop, Les barques</i>
CÀNDID MIRÓ	<i>El Fluvià</i>
JOAN BROSSA	<i>Al baterell del sol</i>
JOAN SALVAT PAPPASSEIT	<i>Cançó de l'amor efímera, Si la despullava</i>
MÀRIUS TORRES	<i>En Jeroni i la Margarida</i>
FRANCESC VALLVERDÚ	<i>Jo em meravell</i>

LLIBRE DE CANÇONS_Any 2003

Després del meu treball dedicat als poetes, he volgut presentar un CD amb temes propis, lletres i músiques. Per aquest tercer enregistrament vaig comptar amb els següents músics: Josep Anton Garcia (Arranjaments i piano), Salvador Boix (Mandolina i flauta), Eulàlia Subirà (Violoncel), Manuel Tortajada (Bateria i percussió), Jordi Casanoves (Baix). L'enregistrament s'ha fet als estudis Moraleda sota la supervisió tècnica de Jordi Vidal. Integren el CD les següents cançons:

Cançó de l'art immortal

Paisatge

Tot el teu món

Si t'han pintat de blanc

No hi ha racons

Records del vell temps

Si endevino l'amor

Cançó de la vida compartida

Havanera per a dormir un infant

Si m'atanso a tu

Cor latent

Cançó per a una noia morta

Nits de mudança

Sospito

Viatge

Tu vindràs

Junt a aquest CD s'ha editat el recull poètic amb el mateix títol, **Llibre de cançons**, amb lletres d'altres cançons.

TORNAREM A VIURE Any 2004

Aquest és un treball sorgit a partir d'una proposta de Josep Anton Corbera i el seu fill Esteve Corbera. Pare i fill han escrit un recull de poemes i m'han demanat que hi posi música. L'entranyable amistat que amb ells em lliga ha donat com a fruit aquest treball, la peculiaritat del qual és la de ser cantat en dos llengües, el català i el castellà. La formació musical és la mateixa que en l'anterior disc a excepció del baix, i és: Josep Anton Garcia (Arranjaments i piano), Salvador Boix (Mandolina i flauta), Eulàlia Subirà (Violoncel), Manuel Tortajada (Bateria i percussió), Eduard Altaba (Baix). L'enregistrament s'ha fet als estudis Moraleda sota la supervisió tècnica de Jordi Vidal. Integren el CD les següents cançons:

<i>Tornarem a viure</i>	<i>lletra: Josep Anton Corbera</i>
<u><i>Tormenta</i></u>	<i>lletra: Esteve Corbera</i>
<u><i>Retrobament</i></u>	<i>lletra: Josep Anton Corbera</i>
<u><i>Nostalgia</i></u>	<i>lletra: Esteve Corbera</i>
<u><i>Estrellados</i></u>	<i>lletra: Esteve Corbera</i>
<u><i>Insomni</i></u>	<i>lletra: Josep Anton Corbera</i>
<u><i>Menorca</i></u>	<i>lletra: Josep Anton Corbera</i>
<u><i>Amazonia</i></u>	<i>lletra: Esteve Corbera</i>
<u><i>Albada</i></u>	<i>lletra: Josep Anton Corbera</i>
<u><i>Si</i></u>	<i>lletra: Esteve Corbera</i>
<u><i>Tu</i></u>	<i>lletra: Esteve Corbera</i>
<u><i>Que quedarà</i></u>	<i>lletra: Esteve Corbera</i>

D'aquest disc se n'ha fet una edició limitada i la seva distribució no ha arribat al mercat.

NOTA BIOGRÀFICA DE JOAN MARAGALL

Joan Maragall i Gorina va néixer a Barcelona el 10 d'octubre de 1860 i va morir a la mateixa ciutat, el 20 de desembre de 1911. Els seus primers poemes veren la llum l'any 1878. El 1879 el seu pare consent a que deixi el negoci familiar i cursi la carrera d'advocat. El contacte amb la Universitat el farà descobrir tot un món de literatura que ja d'antuvi li apassionava. El 1886 fa estada a Puigcerdà. El 1891 es casa amb na Clara Noble. El 1892 se'l comença a reconèixer com a poeta emergent. Exerceix més com a periodista que com a advocat i els seus articles proliferen en els diaris i revistes de l'època. El dia 7 de novembre de 1893 ell i la seva família són presents en l'atemptat del Liceu. El 1895 publica el llibre *Poesies* pel que rep grans elogis i el consideren com un innovador. El 1899 trasllada el seu domicili al carrer Alfons XII, de Barcelona, casa on encara hi viuen els seus descendents i que es pot visitar com a museu i arxiu del poeta. El 1903 deixa de treballar pel *Diari de Barcelona* després de molts anys d'estar-hi lligat i ja no accepta cap altre lligam amb altra diari. Aquest mateix any és elegit president de l'Ateneu de Barcelona. El 15 d'octubre llegeix a l'Ateneu el seu discurs *Elogi de la paraula* que té gran ressò entre els intel·lectuals i erudits del moment. El novembre de 1911, la seva salut, ja delicada, es ressent i en poc més d'un més el porta fins a la mort esdevinguda a casa seva, el 20 de desembre.

NOTA BIOGRÀFICA D'IGNASI RODA

L'any 1968, i amb els seus germans, Frederic i Àlvar, crea el grup **El Tricicle**. Durant aquell període música diferents poetes, però, especialment, sent predilecció per Josep M. de Sagarra. Fruit d'aquest treball i un cop **El Tricicle** es dissol, funda el grup **Taverna**, amb la col·laboració de **Juan José Olives**. Amb una formació de sis músics i una veu femenina, presenta un recital exclusiu sobre poemes de Sagarra. L'aventura fineix al cap de dos anys pels elevats costos, gens adients al moment. Posteriorment i compaginant-ho amb el teatre, fa algunes actuacions acompanyat a la guitarra per **Andreu Isern**. La seva passió per la música la canalitza cap el teatre musical amb més d'un vintena d'espectacles. L'any 2003 pren el determini de fer el retorn als orígens musicals com a cantautor i crea el segell discogràfic **ÍMION** i enregistra 4 CD's: *Música per a poetes* (volums I i II); *Llibre de cançons* (cançons pròpies i amb el que també s'inclou un llibre de poemes); i *Tornarem a viure* (basat en poemes de Josep Antoni i Esteve Corbera). Actualment projecte enregistrar i presentar l'espectacle **Les decapitacions**, on ha musicat tots els poemes del recull de **Pere Quart**, l'enregistrament del recital que aquí us presentem, *L'elogi de la cançó* i el musical dramàtic *Nevares*, basat en un conte de **Pere Calders**.

És una producció
((ÍMION))
MÚSICA I PARAULA

Ignasi Roda
c/ Villarroel 253, entresol
08036 BARCELONA
nif: 46315765K
telèfons
93 439 82 09 - 93 580 95 39
mòbil
635 56 96 90
ignasiroda@gmail.com